

TŁUMACZENIE**UMOWA RAMOWA****między Unią Europejską a Organizacją Narodów Zjednoczonych w sprawie udzielania wzajemnego wsparcia w kontekście ich odpowiednich misji i operacji w terenie**

MAJĄC NA UWADZE, ŻE we wspólnym oświadczeniu w sprawie współpracy ONZ-UE w zakresie zarządzania kryzysowego podpisanym w dniu 7 czerwca 2007 r. sekretarz generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych i prezydentka Rady Unii Europejskiej potwierdzili swoją determinację w celu wzmocnienia wzajemnej współpracy i koordynacji w dziedzinie zarządzania kryzysowego, w tym poprzez ustanowienie specjalnych mechanizmów koordynacji i współpracy w odniesieniu do sytuacji kryzysowych i pokonfliktowych, w które są zaangażowane Organizacja Narodów Zjednoczonych i Unia Europejska;

MAJĄC NA UWADZE, ŻE w celu wzmocnienia takiej wzajemnej współpracy i koordynacji Organizacja Narodów Zjednoczonych i Unia Europejska uzgodniły ustanowienie umowy ramowej w sprawie wzajemnego udzielania wsparcia logistycznego, administracyjnego i w zakresie bezpieczeństwa przez prowadzone przez Organizację Narodów Zjednoczonych operacje pokojowe i misje polityczne (zwane dalej „misjami ONZ”) oraz przez prowadzone przez Unię Europejską wojskowe i cywilne operacje zarządzania kryzysowego w ramach polityki bezpieczeństwa i obrony (zwane dalej „operacjami UE”) zaangażowane w sytuacje kryzysowe i pokonfliktowe w terenie;

MAJĄC NA UWADZE, ŻE wydatki wynikające z operacji cywilnych Unii Europejskiej są pokrywane z budżetu Unii Europejskiej i wdrażane przez Komisję Europejską;

MAJĄC NA UWADZE, ŻE na podstawie art. 41 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej wydatki przypadające na operacje UE mające wpływ na kwestie wojskowe i polityczno-obronne są ponoszone przez państwa członkowskie Unii Europejskiej;

MAJĄC NA UWADZE, ŻE na podstawie decyzji Rady Unii Europejskiej (WPZiB) 2015/528 z dnia 27 marca 2015 r. ATHENA jest mechanizmem, któremu powierzono zarządzanie wspólnymi i ponoszonymi przez państwa kosztami unijnych operacji mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne;

MAJĄC NA UWADZE, ŻE zarówno Organizacja Narodów Zjednoczonych jak i Unia Europejska potwierdzają, że są upoważnione do zawarcia niniejszej umowy ramowej i do podjęcia zawartych w niej zobowiązań;

NINIEJSZY Organizacja Narodów Zjednoczonych i Unia Europejska (zwane dalej indywidualnie „Stroną”, a łącznie „Stronami”) uzgadniają, co następuje:

Artykuł 1**Cel i zakres stosowania**

- 1.1. Niniejsza umowa (zwana dalej „Umową”) określa ramy udzielania wzajemnego wsparcia logistycznego, administracyjnego i w zakresie bezpieczeństwa przez misje ONZ i operacje UE zaangażowane w sytuacje kryzysowe i pokonfliktowe w terenie.
- 1.2. Niniejsza Umowa nie ma zastosowania do:
 - (i) logistyki lub innego wsparcia udzielanego misjom ONZ lub operacjom UE przez ich odpowiednie państwa członkowskie na zasadzie dwustronnej;
 - (ii) ustaleń w zakresie współpracy lub pomocy między misjami ONZ i operacjami UE, dotyczących kwestii innych niż udzielanie wsparcia logistycznego, administracyjnego i w zakresie bezpieczeństwa; ani
 - (iii) zawartych przed datą podpisania niniejszej Umowy ustaleń w zakresie współpracy lub pomocy między misjami ONZ a operacjami UE.

Artykuł 2**Zasady ogólne**

- 2.1. Właściwe organy Stron mogą zawierać uzgodnienia dotyczące udzielania wzajemnego wsparcia logistycznego, administracyjnego i w zakresie bezpieczeństwa (zwanego dalej „wsparciem”) przez misje ONZ i operacje UE zaangażowane w sytuacje kryzysowe i pokonfliktowe w terenie.

2.2. Udzielanie wsparcia jest uzależnione od odpowiednich zdolności i obszarów rozmieszczenia misji ONZ i operacji UE oraz nie może naruszać ich zdolności do wypełniania ich odpowiednich mandatów.

2.3. Udzielanie wsparcia podlega odpowiednim uregulowaniom, zasadom, ustalonym praktykom i procedurom Stron (zwanym dalej „uregulowaniami i zasadami”).

Artykuł 3

Techniczne uzgodnienia wykonawcze

3.1. Szczegółowe warunki i uzgodnienia finansowe mające zastosowanie do udzielania wsparcia są uzgadniane w odniesieniu do danego przypadku i określone w technicznych uzgodnieniach wykonawczych danej misji zawartych na podstawie art. 2 niniejszej Umowy (zwanymi dalej „technicznymi uzgodnieniami wykonawczymi”). W stosownych przypadkach Unia Europejska zapewnia ponadto, aby techniczne uzgodnienia wykonawcze były zawierane przez właściwe organy działające w imieniu ATHENY.

3.2. Żadna ze Stron nie jest: (i) zobowiązana do udzielenia wsparcia drugiej Stronie, o ile nie zostało to wyraźnie określone w technicznych uzgodnieniach wykonawczych; ani (ii) odpowiedzialna względem drugiej Strony za niemożność, w całości lub częściowo, udzielenia takiego wsparcia.

3.3. W przypadku konfliktu między niniejszą Umową a technicznymi uzgodnieniami wykonawczymi pierwszeństwo mają postanowienia niniejszej Umowy.

Artykuł 4

Planowanie i koordynacja

4.1. Każda Strona wyznacza urzędnika (zwanego dalej, odpowiednio, „koordynatorem ONZ” lub „koordynatorem UE”) w celu koordynacji udzielania wsparcia na podstawie niniejszej Umowy.

4.2. O ile Strony nie uzgodniły inaczej, koordynator ONZ i koordynator UE stanowią punkty kontaktowe we wszystkich kwestiach wynikających z niniejszej Umowy.

4.3. Koordynator ONZ i koordynator UE prowadzą regularne konsultacje w celu przeglądu i koordynowania terminowego przekazywania sobie wzajemnie wszystkich odpowiednich informacji, które mogą być wymagane na potrzeby planowania, identyfikacji, priorytetyzacji i koordynacji wymogów dotyczących wsparcia misji ONZ i operacji UE.

Artykuł 5

Kategorie wsparcia

5.1. Techniczne uzgodnienia wykonawcze zawarte na podstawie niniejszej Umowy mogą obejmować następujące kategorie wsparcia:

- (i) dostarczanie towarów logistycznych, dostaw lub usług;
- (ii) przekazywanie (sprzedaż) urządzeń;
- (iii) budowa, remont lub przekazanie infrastruktury;
- (iv) świadczenie usług w zakresie bezpieczeństwa lub ochrony na rzecz personelu lub w odniesieniu do mienia; lub
- (v) wymiana informacji niejawnych.

5.2. Wyżej wymienione kategorie wsparcia służą jedynie celom informacyjnym i nie mogą być interpretowane jako wyłączne ani jako zobowiązanie do udzielania takiego wsparcia.

Artykuł 6

Postanowienia dotyczące wsparcia

6.1. Dostarczanie towarów logistycznych, dostaw lub usług na podstawie technicznych uzgodnień wykonawczych może obejmować między innymi kategorie towarów logistycznych, dostaw lub usług określone w załączniku 1 do niniejszej Umowy.

- (i) O ile nie zostało to w inny sposób uzgodnione w mających zastosowanie technicznych uzgodnieniach wykonawczych, jakość towarów logistycznych, dostaw lub usług dostarczanych przez misję ONZ lub operację UE na rzecz drugiej Strony jest równa jakości i kalibrowi, z których korzysta własny personel dostawcy.
- (ii) Na potrzeby dostarczania towarów logistycznych, dostaw lub usług misja ONZ i operacja UE mogą korzystać z istniejących umów lub uzgodnień zawartych przez dostawcę lub w jego imieniu; Strony zapewniają, aby wszystkie usługi, urządzenia, dostawy zakupione przez dostawcę lub w jego imieniu były zamawiane zgodnie z uregulowaniami i zasadami dostawcy.

6.2. Przekazywanie urządzeń na podstawie technicznych uzgodnień wykonawczych może obejmować między innymi kategorie urządzeń określone w załączniku 2 do niniejszej Umowy.

- (i) W zakresie, w jakim techniczne uzgodnienia wykonawcze przewidują przekazanie (sprzedaż) urządzeń, misja ONZ i operacja UE, działając przez cały czas zgodnie ze swoimi odpowiednimi uregulowaniami i zasadami, mogą przekazać, sprzedać lub zdać urządzenia drugiej Stronie zgodnie z następującymi warunkami:
 - a) dostawca oświadcza i gwarantuje, że jest jedynym właścicielem urządzeń, że urządzenia są w pełni opłacone i wolne od praw, zastawów i obciążeń przysługujących osobom trzecim;
 - b) odbiorca uznaje, że urządzenia zostały sprzedane na zasadzie akceptacji ich aktualnego stanu i bieżącej lokalizacji oraz akceptacji, że dostawca nie przedstawia gwarancji ani oświadczeń, w sposób wyraźny lub dorozumiany, co do stanu urządzeń ani co do ich przydatności i sprawności w odniesieniu do planowanego wykorzystania oraz że dostawca nie ponosi odpowiedzialności za żadne roszczenia, żądania, straty ani zobowiązania wynikające z używania lub eksploatacji urządzeń po ich przekazaniu odbiorcy lub w związku z ich używaniem lub eksploatacją po takim ich przekazaniu;
 - c) o ile nie zostało to wyraźnie w inny sposób uzgodnione w mających zastosowanie technicznych uzgodnieniach wykonawczych, przekazanie tytułu do urządzeń następuje, gdy: 1) cena zakupu w pełni wpłynęła na wskazany rachunek bankowy dostawcy; oraz 2) odbiorca podpisał zaświadczenie o przekazaniu potwierdzające fizyczne przekazanie i odbiór urządzeń;
 - d) bezpośrednio przed przekazaniem tytułu dostawca i odbiorca wspólnie przygotowują spis inwentarza i przeprowadzają inspekcję urządzeń;
 - e) bezpośrednio po przeniesieniu tytułu odbiorca przyjmuje pełną odpowiedzialność za urządzenia, w tym za straty, szkodę lub zniszczenie urządzeń (w tym za ubezpieczenie urządzeń); oraz
 - f) dostawca przenosi na odbiorcę wszelkie gwarancje odnoszące się do danych urządzeń.
- (ii) W mających zastosowanie technicznych uzgodnieniach wykonawczych określa się dodatkowe warunki odnoszące się do przekazania urządzeń.

6.3. Szczegółowe postanowienia dotyczące budowy, remontu lub przekazania infrastruktury są uzgadniane w razie potrzeby w odniesieniu do danego przypadku i zawieranie w technicznych uzgodnieniach wykonawczych. Na potrzeby budowy, remontu lub przekazania infrastruktury właściwe organy Stron w razie konieczności konsultują się również z rządem przyjmującym lub właścicielem gruntu i występują o odpowiednie zezwolenia lub zgodę do tego rządu lub właściciela.

6.4. Szczegółowe warunki, zgodnie z którymi informacje niejawne lub poufne mogą być wymieniane w terenie, są określone w technicznych uzgodnieniach wykonawczych zawartych na podstawie niniejszej Umowy. Dostarczenie lub wymiana informacji niejawnych lub poufnych podlega odpowiednim politykom, procedurom i ustalonym praktykom Stron.

6.5. W mających zastosowanie technicznych uzgodnieniach wykonawczych określone są szczegółowe warunki dotyczące świadczenia usług w zakresie bezpieczeństwa lub ochrony. Świadczenie usług w zakresie bezpieczeństwa lub ochrony podlega odpowiednim mandatom misji ONZ i operacji UE i nie uchyla obowiązku podjęcia przez odbiorcę odpowiednich środków w celu ochrony jego personelu i mienia.

Artykuł 7

Uzgodnienia finansowe

7.1. Techniczne uzgodnienia wykonawcze zawarte na podstawie niniejszej Umowy obejmują odpowiednie uzgodnienia finansowe oparte między innymi na następujących postanowieniach finansowych.

I. Zasady ogólne

7.2. O ile nie zostało to wyraźnie w inny sposób przewidziane w niniejszej Umowie lub uzgodnione w inny sposób przez Strony na piśmie, jedna ze Stron udziela na podstawie niniejszej Umowy drugiej Stronie wsparcia na zasadzie zwrotu kosztów. Szczegółowe ustalenia dotyczące kosztów każdego działania stanowiącego wsparcie i metoda obliczania tych kosztów zostaną doprecyzowane w odpowiednich technicznych uzgodnieniach wykonawczych, o których mowa w art. 3 niniejszej Umowy.

7.3. Strony zapewniają, aby koszty poniesione w ramach udzielania wsparcia:

- (i) były poparte dokładnymi i aktualnymi danymi i dokumentami oraz obejmowały jedynie faktycznie poniesione koszty, które można bezpośrednio przypisać wsparciu otrzymanemu przez drugą Stronę; oraz
- (ii) zostały zwrócone, jeżeli spełniają kryteria określone w niniejszej Umowie, a także wszelkie dodatkowe uprzednio uzgodnione warunki określone w technicznych uzgodnieniach wykonawczych.

7.4. Dostawca przedkłada odbiorcy faktury po dostarczeniu lub świadczeniu wsparcia. Dostawca wystawia faktury odbiorcy co najmniej raz w roku w odniesieniu do wszystkich transakcji, które nie zostały wcześniej zafakturowane. Do faktur załącza się niezbędne dokumenty potwierdzające; faktury są opłacane w terminie sześćdziesięciu (60) dni od daty wystawienia. Płatności dokonuje się w walucie dostawcy lub w inny uzgodniony sposób.

II. Dostarczanie towarów logistycznych, dostaw lub usług oraz wsparcie w zakresie bezpieczeństwa

7.5. Opłaty za towary logistyczne, dostawy i usługi oraz świadczenie usług w zakresie bezpieczeństwa lub ochrony nalicza się na podstawie rzeczywistych kosztów bezpośrednich, które dostawca ponosi w związku z udzieleniem wsparcia.

III. Przekazanie urządzeń i infrastruktury

7.6. Cena zakupu (jeżeli została określona) jest ustalana na podstawie wartości rynkowej netto lub w przypadku gdy nie można ustalić wartości rynkowej, powinna być uczciwa i rozsądna z uwzględnieniem specyficznych warunków lokalnych i stawek amortyzacji stosowanych przez odpowiednie właściwe organy.

7.7. Odbiorca urządzeń ponosi koszty związane z przekazaniem urządzeń, w tym, bez ograniczeń, koszty transportu.

7.8. W stosownych przypadkach Strony, działając zgodnie ze swoimi odpowiednimi uregulowaniami i zasadami, mogą wnieść wkład w koszty infrastruktury zbudowanej, wyremontowanej lub zmodernizowanej przez jedną ze Stron na potrzeby korzystania z tej infrastruktury przez drugą ze Stron lub obie Strony. Warunki regulujące takie wkłady są uzgadniane na piśmie przez właściwe organy w odniesieniu do danego przypadku i określone w mających zastosowanie technicznych uzgodnieniach wykonawczych.

7.9. W zakresie, w jakim dostarczenie lub przekazanie infrastruktury dotyczy pomieszczeń, obozów lub innej infrastruktury zbudowanej, wyremontowanej lub zmodernizowanej przez jedną ze Stron na jej własne potrzeby w ramach wykonywania jej mandatu, warunki przekazania, w tym wszelkie uzgodnienia finansowe, określa się w stosownych przypadkach w technicznych uzgodnieniach wykonawczych.

IV. Wymiana informacji niejawnych

7.10. Wymiana informacji niejawnych między operacjami UE a misjami ONZ jest bezpłatna.

Artykuł 8

Dodatkowe postanowienia dotyczące technicznych uzgodnień wykonawczych

8.1. Postanowienia technicznych uzgodnień wykonawczych zawartych na podstawie niniejszej Umowy muszą być spójne z niniejszą Umową i obejmować:

- (i) odpowiednie postanowienia dotyczące odpowiedzialności i odszkodowań oparte na postanowieniach zawartych w art. 9 poniżej. Do takich postanowień dotyczących odpowiedzialności i odszkodowań wprowadza się niezbędne dostosowania, aby uwzględnić strony mających zastosowanie technicznych uzgodnień wykonawczych. W szczególności na potrzeby technicznych uzgodnień wykonawczych, które odnoszą się do operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne, uznaje się, że urzędnicy, personel, pracownicy i przedstawiciele Unii Europejskiej, o których mowa w art. 9 poniżej, obejmują urzędników, personel, pracowników i przedstawicieli ATHENY i uczestniczących państw Unii Europejskiej;
- (ii) odpowiednie postanowienia dotyczące konsultacji i rozstrzygnięcia sporów oparte na postanowieniach zawartych w art. 11 poniżej;
- (iii) postanowienia dotyczące polityki należytej staranności w zakresie praw człowieka oraz przywilejów i immunitetów określone w art. 10 i 12 poniżej.

8.2. Techniczne uzgodnienia wykonawcze zawierają także między innymi odpowiednie postanowienia dotyczące współpracy i koordynacji, procedur wykonawczych, procedur fakturowania i płatności, a także postanowienia dotyczące prowadzenia rejestrów, audytu i postępowań wyjaśniających.

Artykuł 9

Odpowiedzialność i odszkodowania

9.1. O ile nie zostało to wyraźnie przewidziane w niniejszej Umowie, Organizacja Narodów Zjednoczonych, w tym jej urzędnicy, personel, pracownicy i przedstawiciele, oraz Unia Europejska, w tym jej urzędnicy, personel, pracownicy i przedstawiciele, nie ponoszą żadnej odpowiedzialności z tytułu wykonywania niniejszej Umowy lub w związku z jej wykonywaniem. W szczególności i bez uszczerbku dla ogólnej wymowy powyższego postanowienia Organizacja Narodów Zjednoczonych, w tym jej urzędnicy, personel, pracownicy i przedstawiciele, oraz Unia Europejska, w tym jej urzędnicy, personel, pracownicy i przedstawiciele, nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za wojskowe lub inne operacje lub działania prowadzone przez drugą Stronę, w tym urzędników, personel, pracowników lub przedstawicieli drugiej Strony.

9.2. Organizacja Narodów Zjednoczonych jak i Unia Europejska są odpowiedzialne za rozstrzygnięcie sporów oraz wypłacają odszkodowania drugiej Stronie, jej urzędnikom, personelowi, pracownikom lub przedstawicielom lub zwalniają ich od wszelkiej odpowiedzialności w przypadku wszelkich roszczeń, żądań, strat i zobowiązań wszelkiego charakteru lub rodzaju w związku ze śmiercią, uszkodzeniem ciała, chorobą lub stratą lub uszkodzeniem mienia osobistego, doznanych przez ich odpowiednich urzędników, personel, pracowników lub przedstawicieli z tytułu wykonywania niniejszej Umowy lub w związku z jej wykonywaniem, o ile takie roszczenia lub żądania nie wynikają z rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia popełnionego przez drugą Stronę lub jej urzędników, personel, pracowników lub przedstawicieli.

9.3. Organizacja Narodów Zjednoczonych jak i Unia Europejska są odpowiedzialne za rozstrzygnięcie sporów oraz wypłacając odszkodowania drugiej Stronie, jej urzędnikom, personelowi, pracownikom lub przedstawicielom lub zwalniają ich od wszelkiej odpowiedzialności w przypadku wszelkich roszczeń, żądań, strat i zobowiązań wszelkiego charakteru lub rodzaju wniesionych lub zgłoszonych przez osoby trzecie – w związku z wykonywaniem niniejszej Umowy – na podstawie ich odpowiednich działań lub zaniechań lub też działań lub zaniechań ich odpowiednich urzędników, personelu, pracowników i przedstawicieli, a także takich roszczeń, żądań, strat i zobowiązań wynikających z takich działań lub zaniechań, do nich się odnoszących lub w związku z nimi.

Artykuł 10

Polityka należytej staranności w zakresie praw człowieka

Obowiązki podjęte przez Organizację Narodów Zjednoczonych na podstawie niniejszej Umowy podlegają warunkom polityki należytej staranności w zakresie praw człowieka dotyczącej wsparcia ONZ na rzecz nieoenczetowskich sił bezpieczeństwa (S/2013/110), której treść zamieszczono w załączniku 3 do niniejszej Umowy.

Artykuł 11

Konsultacje i rozstrzygnięcie sporów

11.1. Organizacja Narodów Zjednoczonych i Unia Europejska ściśle monitorują wykonywanie niniejszej Umowy oraz regularnie i ściśle konsultują się ze sobą w tym celu.

11.2. Koordynator ONZ i koordynator UE w ramach swoich odpowiednich obowiązków regularnie konsultują się ze sobą, na żądanie drugiego z nich, w sprawie wszelkich trudności, problemów, kwestii budzących zastrzeżenia lub sporów, które mogą pojawić się w trakcie wykonywania niniejszej Umowy, i dokładają wszelkich starań w celu omówienia i znalezienia polubownego rozwiązania wszelkich kwestii w drodze negocjacji.

11.3. W przypadku gdy koordynator ONZ i koordynator UE nie są w stanie rozwiązać trudności, problemów, kwestii budzących zastrzeżenia lub sporów w sposób zadowalający dla Stron, konsultacje są kontynuowane między Podsekretarzem Generalnym ds. Wsparcia Operacyjnego a Zastępcą Sekretarza Generalnego ds. Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony i Zarządzania Kryzysowego oraz w ostateczności, w razie potrzeby, na wniosek jednej ze Stron, między Sekretarzem Generalnym Organizacji Narodów Zjednoczonych a Wysokim Przedstawicielem Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, z myślą o znalezieniu polubownego rozwiązania.

11.4. Roszczenia lub spory, które nie zostały rozwiązane w inny sposób zgodnie z niniejszym artykułem niniejszej Umowy, mogą zostać przedłożone wzajemnie uzgodnionemu rozjemcy lub mediatorowi. Wszelkie roszczenia lub spory, których nie udało się rozstrzygnąć w ramach takiego postępowania pojednawczego lub mediacji, mogą zostać przedłożone do arbitrażu na wniosek jednej ze Stron. Każda ze Stron wyznacza jednego arbitra, a w ten sposób wyznaczeni dwaj arbitrzy wyznaczają trzeciego, który będzie przewodniczącym. Jeżeli w terminie trzydziestu (30) dni od dnia, w którym złożono wniosek o arbitraż, jedna ze Stron nie wyznaczy arbitra lub jeżeli w terminie trzydziestu (30) dni od dnia wyznaczenia dwóch arbitrów nie wyznaczono trzeciego arbitra, każda ze Stron może zwrócić się do przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości o wyznaczenie arbitra. Procedury arbitrażu są zgodne z obowiązującym regulaminem arbitrażowym UNCITRAL. Arbitrzy nie są uprawnieni do orzekania odszkodowań karnych. Orzeczenie arbitrażowe zawiera uzasadnienie i jest uznawane za ostateczne rozstrzygnięcie w odniesieniu do takiego roszczenia lub sporu.

Artykuł 12

Przywileje i immunitety

Żadnego z postanowień niniejszej Umowy ani niczego do niej się odnoszącego nie uważa się za wyraźne lub dorozumiane uchylene przywilejów lub immunitetów Organizacji Narodów Zjednoczonych, w tym jej organów pomocniczych, ani przywilejów lub immunitetów Unii Europejskiej, w tym jej instytucji i właściwych podmiotów.

*Artykuł 13***Postanowienia końcowe**

- 13.1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w dniu jej podpisania przez Strony.
- 13.2. Niniejsza Umowa może zostać zmodyfikowana, uzupełniona lub zmieniona w dowolnym momencie w drodze pisemnego porozumienia między Stronami.
- 13.3. Niniejsza Umowa podlega przeglądowi po pięciu latach od jej wejścia w życie.
- 13.4. Niniejsza Umowa może zostać wypowiedziana w dowolnym momencie przez każdą ze Stron w drodze powiadomienia drugiej Strony z zachowaniem sześćdziesięciodniowego (60-dniowego) okresu wypowiedzenia. Niezależnie od wypowiedzenia niniejszej Umowy postanowienia art. 9, 11 i 12 niniejszej Umowy pozostają w mocy do czasu rozstrzygnięcia wszystkich sporów, roszczeń lub zobowiązań powstałych w związku z niniejszą Umową.
- 13.5. Załączniki do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

NA DOWÓD CZEGO niniejsza Umowa została podpisana przez należycie upoważnionych przedstawicieli Unii Europejskiej i Organizacji Narodów Zjednoczonych

Sporządzono w Nowym Jorku dnia 29 września 2020 r., w dwóch egzemplarzach, w języku angielskim.

W imieniu Unii Europejskiej:

W imieniu Organizacji Narodów Zjednoczonych:

ZAŁĄCZNIK 1

Kategorie towarów logistycznych, dostaw i usług, które mogą być dostarczane:

Usługi w zakresie transportu i przemieszczania

Usługi infrastrukturalne i inżynierskie

- Zakwaterowanie
- Przestrzeń biurowa
- Infrastruktura do celów ról 1–3

Instalacje techniczne

- Składowanie
- Warsztaty
- Stacja paliw
- Składowanie amunicji
- Parking (dla pojazdów lub statków powietrznych); lądowiska dla helikopterów.
- Energia elektryczna
- Woda użytkowa

Usługi ogólne

- Utrzymanie terenu
- Usługi w zakresie sprzątania/stróżowania
- Ochrona środowiska (odprowadzanie ścieków / wywóz odpadów)
- Drobnie naprawy i konserwacja
- Ochrona przeciwpożarowa/zapobieganie pożarom i gaszenie pożarów

Usługi w zakresie zarządzania

- Usługi w zakresie zarządzania obozem
- Ochrona środowiska

Usługi w zakresie kontroli

- Kontrola weterynaryjna i kontrola żywności
- Kontrola odpadów
- Kontrola wody
- Kontrola higieny
- Zwalczanie szkodników

Wsparcie potrzeb bytowych

- Żywnienie/catering
- Pranie
- Morale i dobrostan
- Energia
- Usługi sanitarne
- Sprzątanie
- Unieszkodliwianie odpadów

Usługi dostawcze

— Ropa naftowa, olej, smary

Usługi łączności

Wsparcie medyczne

— Leki

— Środki medyczne

— Ewakuacja ofiar/ewakuacja medyczna (CASEVAC/MEDEVAC)

— Leczenie (usługi w ramach roli 1, roli 2 i roli 3)

— Unieszkodliwianie odpadów medycznych

— Komórka ds. koordynacji ewakuacji pacjentów (PECC)

Usługi ochroniarskie

ZAŁĄCZNIK 2

Kategorie urządzeń, które mogą zostać przekazane:

- Zakwaterowanie (w tym budynki i zakwaterowanie tymczasowe lub w namiotach)

Inna infrastruktura

- Pojazdy (pojazdy ogólnego przeznaczenia, pojazdy opancerzone, pojazdy specjalistyczne)
 - Budownictwo, obsługa i inne specjalistyczne urządzenia i maszyny
 - Pompy, urządzenia i maszyny do uzdatniania wody
 - Nieśmiercionośne elementy sprzętu wojskowego
 - Ropa naftowa, olej, smary
 - Odzież
 - Sprzęt informatyczny i łącznościowy
 - Środki medyczne, sprzęt medyczny lub leki
 - Amunicja
 - Części zamienne
 - Generatory
 - Meble
-

ZAŁĄCZNIK 3

Polityka Organizacji Narodów Zjednoczonych dotycząca należytej staranności w zakresie praw człowieka

Organizacja Narodów Zjednoczonych
**Zgromadzenie
Ogólne
Rada Bezpieczeństwa**

A/67/775-S/2013/110

Dystr.: ogólna5
marca 2013 r.
Język oryginału: angielski

Zgromadzenie Ogólne

67. sesja

Punkt porządku obrad 69

Promowanie i ochrona praw człowieka

Rada Bezpieczeństwa

68. rok

Identyczne pisma z dnia 25 lutego 2013 r. od Sekretarza Generalnego skierowane do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego i do przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa

Mam zaszczyt przekazać niniejszym tekst polityki należytej staranności w zakresie praw człowieka dotyczącej wsparcia ze strony Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz nieoenzetowskich sił bezpieczeństwa (zob. załącznik). Państwa członkowskie zostały za pośrednictwem noty werbalnej z dnia 25 października 2011 r. powiadomione o mojej decyzji dotyczącej ustanowienia tej polityki.

Polityka ta określa środki, które wszystkie jednostki Organizacji Narodów Zjednoczonych muszą przyjąć w celu zapewnienia, aby wszelkiego rodzaju wsparcie, którego mogą one udzielać nieoenzetowskim siłom, było spójne z celami i zasadami zawartymi w Karcie Narodów Zjednoczonych i jej zobowiązaniem do poszanowania, promowania i zachęcania do poszanowania międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka i uchodźczego.

Pragnę podkreślić, że polityka ta jest oparta na istniejących standardach i obowiązkach, które państwa przyjęły w związku ze swoim członkostwem w Organizacji Narodów Zjednoczonych, gdy uznały standardy zawarte w Powszechnej deklaracji praw człowieka oraz zaakceptowały obowiązki w ramach kluczowych instrumentów międzynarodowych.

W zakresie, w jakim Zgromadzenie Ogólne i Rada Bezpieczeństwa mogą postanowić o udzieleniu jednostkom Organizacji Narodów Zjednoczonych mandatu dotyczącego udzielania wsparcia nieoenzetowskim siłom bezpieczeństwa, ufam, że zarówno Zgromadzenie, jak i Rada uwzględnią tę politykę w swoich dyskusjach.

Dziękuję za zwrócenie członkom Zgromadzenia Ogólnego i Rady Bezpieczeństwa uwagi na niniejsze pismo i załącznik do niego.

(podpisano) BAN Ki-moon

13-24998 (E) 120313

1324998

Please recycle

Załącznik

[język oryginału: angielski i francuski]

Polityka należytej staranności w zakresie praw człowieka dotycząca wsparcia ze strony Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz nieoenzetowskich sił bezpieczeństwa

I. Podstawowe zasady

1. Wsparcie ze strony jednostek Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz nieoenzetowskich sił bezpieczeństwa musi być spójne z celami i zasadami ONZ określonymi w Karcie Narodów Zjednoczonych i z jej obowiązkami na mocy prawa międzynarodowego polegającymi na poszanowaniu, promowaniu i zachęcaniu do poszanowania międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka i uchodźczego. Takie wsparcie powinno pomóc jego odbiorcom w osiągnięciu etapu, na którym zgodność z tymi zasadami i postanowieniami prawa staje się normą, gwarantowaną praworządnością. Zgodnie z tymi obowiązkami wsparcia ze strony Organizacji Narodów Zjednoczonych nie można udzielać, w przypadku gdy istnieją istotne przesłanki, aby uważać, że istnieje rzeczywiste ryzyko popełnienia przez jednostki otrzymujące poważnych naruszeń międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego, i w przypadku gdy odpowiednie organy nie podejmują niezbędnych środków naprawczych lub łagodzących. Z tych samych powodów, jeżeli Organizacja Narodów Zjednoczonych otrzyma wiarygodne informacje zawierające istotne przesłanki, aby uważać, że odbiorca wsparcia Organizacji Narodów Zjednoczonych popełnia poważne naruszenia międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego, jednostka Organizacji Narodów Zjednoczonych udzielająca takiego wsparcia musi dokonać interwencji u odpowiednich organów w celu powstrzymania tych naruszeń. Jeżeli mimo takiej interwencji sytuacja będzie się utrzymywać, Organizacja Narodów Zjednoczonych musi zawiesić wsparcie dla podmiotów dokonujących naruszeń. Niezależnie od niniejszej polityki istniejące obowiązki w zakresie prawa dotyczącego praw człowieka, prawa humanitarnego i prawa uchodźczego mają nadal zastosowanie do wszystkich działań Organizacji Narodów Zjednoczonych.
2. Jednostki Organizacji Narodów Zjednoczonych, które rozważają udzielanie wsparcia nieoenzetowskim siłom bezpieczeństwa lub udzielają takiego wsparcia, muszą w związku z tym prowadzić politykę należytej staranności obejmującą następujące kluczowe elementy:
 - (a) zanim wsparcie zostanie udzielone – ocenę ryzyk związanych z udzieleniem lub nieudzieleniem takiego wsparcia, w szczególności ryzyko popełnienia przez jednostkę odbiorcy poważnych naruszeń międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego;
 - (b) przejrzystość wobec jednostek otrzymujących w odniesieniu do obowiązków prawnych wiążących ONZ i podstawowych zasad regulujących udzielanie wsparcia; oraz
 - (c) skuteczne ramy wdrażania, w tym:
 - (i) procedury dotyczące monitorowania zgodności jednostki odbiorcy z międzynarodowym prawem: humanitarnym, dotyczącym praw człowieka i uchodźczym;
 - (ii) procedury dotyczące określania czasu i sposobu interwencji z myślą o powstrzymaniu poważnych naruszeń wszelkich elementów tych postanowień prawa oraz dotyczące podejmowania decyzji, w razie potrzeby, o zawieszeniu lub wycofaniu wsparcia; oraz
 - (iii) ogólne wskazówki operacyjne, w zależności od potrzeb, skierowane przez odpowiednie jednostki Organizacji Narodów Zjednoczonych do szczebla krajowego w sprawie wdrażania niniejszej polityki.
3. Przestrzeganie polityki należytej staranności w zakresie praw człowieka ma duże znaczenie dla utrzymania legitymacji, wiarygodności i publicznego wizerunku Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz dla zapewnienia zgodności z Kartą i z obowiązkami ONZ na mocy prawa międzynarodowego.
4. Odnośne polityki i wytyczne dotyczące konkretnych obszarów wsparcia, w tym noty ze wskazówkami opracowane przez międzyagencyjną grupę zadaniową ds. reformy sektora bezpieczeństwa, muszą być spójne z polityką należytej staranności.
5. Celem niniejszej polityki nie jest w żadnej mierze utrudnianie normalnej pracy ONZ mającej na celu zachęcanie do poszanowania międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego, w tym rozwijanie zdolności, a także prowadzenie postępowań w sprawie naruszeń tych postanowień prawa i zgłaszanie tych naruszeń oraz dokonywanie interwencji u odpowiednich organów w celu zaprotestowania przeciwko tym naruszeniom, zapewnienia działań naprawczych i zapobiegania powtórzeniu tych naruszeń. Polityka ta ma na celu uzupełnienie tych normalnych procesów.

II. Polityka należytej staranności w zakresie praw człowieka

A. Zakres polityki

6. Polityka należytej staranności w zakresie praw człowieka ma zastosowanie do wszystkich jednostek Organizacji Narodów Zjednoczonych udzielających wsparcia nieoenzetowskim siłom bezpieczeństwa. Ma w związku z tym zastosowanie do operacji pokojowych i specjalnych misji politycznych, ale także do wszystkich oenzetowskich biur, agencji, funduszy i programów zaangażowanych w takie działania.

B. Definicje

7. Do celów niniejszej polityki „nieoenzetowskie siły bezpieczeństwa” obejmują:
 - (a) krajowe siły wojskowe, paramilitarne, policję, służby wywiadowcze, służbę ochrony granic i podobne siły bezpieczeństwa;
 - (b) krajowe władze cywilne, paramilitarne lub wojskowe bezpośrednio odpowiedzialne za zarządzanie, administrowanie lub dowodzenie takimi siłami lub ich kontrolowanie;
 - (c) siły pokojowe regionalnych organizacji międzynarodowych.
8. „Wsparcie” jest rozumiane jako obejmujące następujące działania:
 - (a) szkolenie, mentoring, usługi doradcze, budowanie zdolności i instytucji oraz inne formy współpracy technicznej do celów zwiększenia zdolności operacyjnych nieoenzetowskich sił bezpieczeństwa;
 - (b) wsparcie *ad hoc* lub programowe na rzecz władz cywilnych lub wojskowych bezpośrednio odpowiedzialnych za zarządzanie, administrowanie lub dowodzenie nieoenzetowskimi siłami bezpieczeństwa lub ich kontrolowanie;
 - (c) wsparcie finansowe, w tym wypłata wynagrodzeń, dofinansowania i dodatków oraz pokrywanie kosztów, niezależnie od źródła środków finansowych;
 - (d) strategiczne lub taktyczne wsparcie logistyczne dla operacji w terenie prowadzonych przez nieoenzetowskie siły bezpieczeństwa;
 - (e) wsparcie operacyjne na rzecz działań w terenie prowadzonych przez nieoenzetowskie siły bezpieczeństwa, w tym wsparcie ogniowe, planowanie strategiczne lub taktyczne;
 - (f) wspólne operacje prowadzone przez siły Organizacji Narodów Zjednoczonych i nieoenzetowskie siły bezpieczeństwa.
9. „Wsparcie” **nie** obejmuje:
 - (a) szkoleń ani akcji uwrażliwiania w zakresie międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka i uchodźczego;
 - (b) wsparcia w zakresie ustalania standardów (np. porad w sprawie prawodawstwa, kodeksów i polityk oraz ich przeglądu) i w zakresie zdolności bezpośrednio związanego z wdrażaniem praw i standardów dotyczących praw człowieka i z promowaniem zgodności z nimi oraz w celu wpięcia demokratycznego zarządzania instytucjami bezpieczeństwa;
 - (c) zaangażowania w promowanie zgodności z prawem humanitarnym, prawem dotyczącym praw człowieka i prawem uchodźczym lub w negocjowanie dostępu pomocy humanitarnej i w przeprowadzanie operacji pomocowych;
 - (d) mediacji i wsparcia związanego z mediacją;
 - (e) ewakuacji medycznej (MEDEVAC) i ewakuacji ofiar (CASEVAC).
10. „Wsparcie” może być bezpośrednio lub pośrednio – to znaczy za pośrednictwem partnerów wdrażających.

11. Przy określaniu, czy dane działanie stanowi wsparcie, zgodnie z pkt 8 i 9 powyżej, jednostki Organizacji Narodów Zjednoczonych powinny rozważyć potrzebę promowania spójności we wdrażaniu niniejszej polityki w całym systemie Organizacji Narodów Zjednoczonych zgodnie z pkt 18 i 20 poniżej.
12. Do celów niniejszej polityki „poważne naruszenia” oznaczają:
- (a) w przypadku jednostki:
- (i) popełnianie „zbrodni wojennych” lub „zbrodni przeciwko ludzkości”, zdefiniowanych w Rzymskim Statucie Międzynarodowego Trybunału Karnego, lub „poważnych naruszeń” praw człowieka, w tym egzekucji doraźnych i egzekucji pozasądowych, aktów tortur, wymuszonych zaginięć, niewolnictwa, gwałtów i przemocy seksualnej o porównywalnie poważnym charakterze lub aktów odsyłania na granicy w ramach prawa uchodźczego, które są popełniane na znaczącą skalę lub ze znaczącą częstotliwością (to znaczący są zjawiskami więcej niż izolowanymi lub wyłącznie sporadycznymi); lub
 - (ii) schemat powtarzanych naruszeń międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego popełnianych przez znaczną liczbę członków tej jednostki; lub
 - (iii) obecność w jednostce na wyższym stanowisku dowódczym jednego lub większej liczby osób, co do których istnieją istotne przesłanki, aby podejrzewać ich o:
 - bezpośrednią odpowiedzialność za popełnienie „zbrodni wojennych”, „poważnych naruszeń” praw człowieka lub aktów odsyłania na granicy; lub
 - odpowiedzialność dowódczą, zdefiniowaną w Rzymskim Statucie Międzynarodowego Trybunału Karnego, za popełnianie takich zbrodni, naruszeń lub aktów przez osoby pod ich dowództwem; lub
 - niepodjęcie skutecznych środków w celu zapobiegania innym naruszeniom międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego popełnianym na znaczącą skalę przez
- b) w przypadku władz cywilnych lub wojskowych bezpośrednio odpowiedzialnych za zarządzanie, administrowanie lub dowodzenie nieoenzetowskimi siłami bezpieczeństwa:
- (i) popełnianie poważnych naruszeń przez jedną lub więcej jednostek pod ich dowództwem;
 - (ii) w połączeniu z brakiem podjęcia skutecznych środków w celu prowadzenia postępowań wyjaśniających i w celu ścigania sprawców naruszeń.
13. Pojęcie „Organizacja Narodów Zjednoczonych” obejmuje wszelkie biura, departamenty, agencje, programy, fundusze, operacje lub misje Organizacji Narodów Zjednoczonych.

C. Ocena ryzyka

14. Przed zaangażowaniem się we wsparcie bezpośrednio zainteresowana jednostka Organizacji Narodów Zjednoczonych musi przeprowadzić ocenę potencjalnych ryzyk i korzyści związanych z udzielaniem wsparcia. Ocena ta powinna obejmować analizę następujących elementów (w przypadku gdy dana jednostka Organizacji Narodów Zjednoczonych dysponuje stosownym mechanizmem, może on zostać użyty do przeprowadzenia oceny zgodnie z pkt 19 poniżej):
- (a) wcześniejsze działania przewidzianego(-ych) odbiorcy(-ów) w zakresie przestrzegania lub nieprzestrzegania międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka i uchodźczego, w tym wszelkie konkretne odnotowane poważne naruszenia;
 - (b) wcześniejsze działania odbiorcy(-ów) w zakresie podejmowania lub niepodjęcia skutecznych środków mających na celu pociągnięcie sprawców wszelkich takich naruszeń do odpowiedzialności;
 - (c) czy zostały podjęte środki naprawcze lub czy zostały utworzone instytucje, protokoły lub procedury służące zapobieganiu ponownemu wystąpieniu takich naruszeń i, jeżeli tak, ich adekwatność, w tym instytucje mające pociągać przyszłych sprawców do odpowiedzialności;

- (d) ocena stopnia, w jakim udzielenie lub wstrzymanie wsparcia wpłynęłoby na zdolność Organizacji Narodów Zjednoczonych do wywierania wpływu na zachowanie jednostki otrzymującej w zakresie przestrzegania międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka i uchodźczego;
 - (e) wykonalność wprowadzenia przez Organizację Narodów Zjednoczonych w życie skutecznych mechanizmów służących monitorowaniu wykorzystywania udzielanego wsparcia i jego skutków;
 - (f) ocena ryzyka – oparta na czynnikach wymienionych powyżej oraz na ogólnym kontekście wsparcia – że jednostka otrzymująca może mimo wszystko popełnić poważne naruszenia międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego.
15. Informacje na temat wcześniejszych działań przewidzianego odbiorcy w zakresie przestrzegania międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka i uchodźczego powinny pochodzić od Organizacji Narodów Zjednoczonych lub z innych wiarygodnych źródeł.
16. W przypadku gdy w wyniku tej oceny ryzyka bezpośrednio zainteresowana jednostka Organizacji Narodów Zjednoczonych stwierdzi, że istnieją istotne przesłanki, aby uważać, że istnieje rzeczywiste ryzyko popełnienia przez przewidzianego odbiorcę poważnych naruszeń międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego, niezależnie od wszelkich środków łagodzących, które Organizacja Narodów Zjednoczonych może podjąć, wówczas zainteresowana jednostka Organizacji Narodów Zjednoczonych nie może angażować się w udzielanie wsparcia temu przewidzianemu odbiorcy. Jednostka Organizacji Narodów Zjednoczonych powinna jasno stwierdzić, że wsparcie nie będzie możliwe, o ile i dopóki przewidziany odbiorca nie podejmie środków skutkujących tym, że nie będą występować już istotne przesłanki, aby uważać, że istnieje rzeczywiste ryzyko wystąpienia takich poważnych naruszeń. Takie środki mogą obejmować, na przykład, zwolnienie danej osoby z wyższego stanowiska dowódczego, w przypadku gdy istnieją istotne przesłanki, aby podejrzewać, że jest ona odpowiedzialna za poważne naruszenia międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego.
17. W przypadku gdy w wyniku oceny ryzyka bezpośrednio zainteresowana jednostka Organizacji Narodów Zjednoczonych stwierdzi, że **nie** istnieją istotne przesłanki, aby uważać, że istnieje rzeczywiste ryzyko popełnienia przez przewidzianego odbiorcę takich naruszeń, wówczas zainteresowana jednostka Organizacji Narodów Zjednoczonych może przystąpić do angażowania się w udzielanie wsparcia z zastrzeżeniem zgodności z następującymi sekcjami niniejszej polityki.

D. Przejrzystość

18. Skuteczne wdrażanie niniejszej polityki wymaga, by wszystkie zainteresowane podmioty ją rozumiały i ze sobą współpracowały, w tym kraje będące darczyńcami i biorące udział w programie, kraje wnoszące wkład w postaci wojsk i policji oraz kraje przyjmujące oenzetowskie misje pokojowe i polityczne. Każda jednostka uprawniona do udzielania wsparcia lub przewidująca wsparcie na rzecz nieoenzetowskich sił bezpieczeństwa nawiązuje proaktywnie kontakt z państwami członkowskimi i innymi odpowiednimi stronami i zainteresowanymi podmiotami, aby wyjaśnić niniejszą politykę.
19. Przed zaangażowaniem się we wsparcie na rzecz nieoenzetowskich sił bezpieczeństwa odpowiedzialny(-i) wyższy(-si) urzędnik(-cy) Organizacji Narodów Zjednoczonych (np. specjalny przedstawiciel Sekretarza Generalnego, stały koordynator, przedstawiciel krajowy) powinien (powinni) poinformować organ(y) odbiorcy na piśmie o podstawowych zasadach Organizacji Narodów Zjednoczonych w zakresie wsparcia na rzecz nieoenzetowskich sił bezpieczeństwa w ramach niniejszej polityki. W szczególności odbiorcy powinni zostać powiadomieni, że oenzetowskie wsparcie nie może być udzielane jednostkom pod dowództwem osób, przeciwko którym wysunięte są uzasadnione zarzuty poważnych naruszeń międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego. Organ odbiorcy powinien zostać również poinformowany o procedurach lub mechanizmach służących wdrażaniu niniejszej polityki, przedstawionych poniżej w sekcji III. Dla odbiorcy powinno być jasne, że aby utrzymać wsparcie, Organizacja Narodów Zjednoczonych jest zobowiązana do ciągłej oceny, czy działania odbiorcy są spójne z obowiązkami ONZ w ramach odpowiednich postanowień prawa. Działania w zakresie rzecznictwa i komunikacji mogą być podejmowane przez daną jednostkę Organizacji Narodów Zjednoczonych, powinny być one jednak koordynowane w celu promowania spójności działań ONZ na szczeblu krajów, a najwyższy urzędnik Organizacji Narodów Zjednoczonych w danym kraju (specjalny przedstawiciel Sekretarza Generalnego lub stały koordynator) powinien być na bieżąco informowany o takich krokach.

III. Zapewnienie skutecznego wdrażania

A. Elementy ram wdrażania

20. Wdrażanie polityki należytej staranności w zakresie praw człowieka musi uwzględniać szczególne mandaty zainteresowanej jednostki Organizacji Narodów Zjednoczonych, a także charakter i zakres wsparcia oraz kontekst polityczny i operacyjny, w jakim jest ono udzielane.
21. Każda jednostka Organizacji Narodów Zjednoczonych udzielająca wsparcia musi zgodnie ze swoimi praktykami zarządczymi opracować ramy wdrażania, aby zapewnić zgodność z niniejszą polityką. Ramy te powinny zostać jasno określone w obowiązującej procedurze działania lub w podobnym instrumencie. Ramy powinny w stosownych przypadkach być zgłaszane organowi odpowiedzialnemu za daną jednostkę. Takie ramy powinny obejmować, w zależności od potrzeb:
- (a) zasoby wymagane do skutecznego zarządzania udzielaniem wsparcia oraz do monitorowania i oceny jego wpływu;
 - (b) zachęty lub inne towarzyszące środki służące poprawie przestrzegania przez odbiorcę międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka i uchodźczego;
 - (c) mechanizmy skutecznego monitorowania zachowania odbiorcy mające na celu wykrywanie poważnych naruszeń międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka i uchodźczego oraz reakcji instytucji odbiorcy na wszelkie naruszenia (takie mechanizmy powinny obejmować procedury regularnej sprawozdawczości ze strony Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka (OHCHR), Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR), Biura ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) oraz Funduszu Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci (UNICEF), a także biur Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci w Konfliktach Zbrojnych oraz Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Przemocy Seksualnej w Konfliktach);
 - (d) jasno określone systemy zestawiania i skutecznej weryfikacji informacji zbieranych za pomocą takiego monitorowania i z innych źródeł, w tym lokalną ochronę cywilnych sieci;
 - (e) jasno określone procedury ukierunkowujące decyzje odpowiedzialnych urzędników Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie tego, czy naruszenia popełnione przez jednostkę odbiorcy wymagają interwencji u tej jednostki lub u jej dowódców lub, w ostateczności, czy wymagają zawieszenia lub wycofania wsparcia w ramach niniejszej polityki;
 - (f) jasne procedury dotyczące komunikacji z odpowiednimi organami, w przypadku gdy na mocy niniejszej polityki wymagana jest interwencja Organizacji Narodów Zjednoczonych lub zawieszenie lub wycofanie wsparcia;
 - (g) jasne i skuteczne procedury dotyczące oceny i analizy możliwych ryzyk, jeżeli wsparcie zostanie zawieszono lub wycofane, w tym ryzyk dla ochrony i bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych i powiązanego personelu, oraz jasne i skuteczne procedury dotyczące określenia odpowiednich środków łagodzących i zapewnienia, aby zostały one podjęte.
22. Stosując niniejszą politykę i wykorzystując środki określone powyżej w pkt 21 lit. a)–g) na szczeblu krajowym, każda jednostka Organizacji Narodów Zjednoczonych powinna uwzględnić potrzebę promowania spójności wdrażania polityki w całym systemie Organizacji Narodów Zjednoczonych. Najwyższy urzędnik Organizacji Narodów Zjednoczonych w kraju (specjalny przedstawiciel Sekretarza Generalnego lub stały koordynator) jest odpowiedzialny za rozpoczęcie konsultacji w sprawie ram wdrażania ze wszystkimi krajowymi i międzynarodowymi zainteresowanymi podmiotami. W przypadku misji zintegrowanych częścią ustalonej procedury powinny być konsultacje między misją a oenztowskim zespołem krajowym.

B. Upřednie doradztwo dla organów prawodawczych Organizacji Narodów Zjednoczonych

23. Działania prowadzone przez jednostki Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu wsparcia nieoenztowskich sił bezpieczeństwa wymagają wyjątkowo bacznej uwagi ze względu na szczególne zagrożenia, potencjalne zobowiązania i dużą widoczność z nimi związaną. Ważne jest zatem, aby jednostki Organizacji Narodów Zjednoczonych dochowywały należytej staranności, w szczególności poprzez przeprowadzenie oceny ryzyka, **przed** przyjęciem mandatu lub wytycznych w celu udzielania wsparcia nieoenztowskim siłom bezpieczeństwa. Będąc wynikiem tych działań ocenę należy włączać do sprawozdań lub not skierowanych do organów prawodawczych, stosownie do przypadku. W kontekście misji pokojowych takie oceny powinny pomóc w zasileniu informacjami i w kształtowaniu propozycji Sekretarza Generalnego kierowanych do organów prawodawczych w odniesieniu do mandatów.

C. Sprawozdawczość i kontrola

24. Odpowiednie oficjalne sprawozdania Organizacji Narodów Zjednoczonych (np. sprawozdania Sekretarza Generalnego dla Rady Bezpieczeństwa, krajowe i tematyczne sprawozdania sporządzane przez oenzetowskie biura, programy, agencje i fundusze) powinny obejmować wsparcie udzielane nieoenzetowskim siłom bezpieczeństwa, w tym charakter i zakres wsparcia, środki stosowane w celu zapewnienia zgodności z polityką należytej staranności, powiązane działania służące promowaniu poszanowania podstawowych zasad wsparcia ze strony Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz ocenę skutków wsparcia.
25. W przypadku gdy w związku z takim wsparciem pojawią się krytyczne trudności, jednostki Organizacja Narodów Zjednoczonych powinny odpowiednim oenzetowskim urzędnikom i organom prawodawczym podejmującym decyzje złożyć natychmiast sprawozdanie na temat rozwoju sytuacji związanego z elementami oceny ryzyka, które stanowią dla ONZ lub jej personelu ryzyko powiązania z poważnymi naruszeniami międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego. Zaangażowane jednostki Organizacji Narodów Zjednoczonych powinny składać sprawozdania na temat okoliczności, wszelkich środków podejmowanych w celu złagodzenia lub naprawienia sytuacji oraz na temat zaleceń dotyczących działań następczych.

D. Środki łągodzące

26. Jeżeli Organizacja Narodów Zjednoczonych otrzyma wiarygodne informacje zawierające istotne przesłanki, aby uważać, że odbiorca wsparcia Organizacji Narodów Zjednoczonych popełnia poważne naruszenia międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego, jednostka Organizacji Narodów Zjednoczonych udzielająca wsparcia powinna poinformować o tych przesłankach odpowiednie organy krajowe z myślą o powstrzymaniu tych naruszeń.
27. Jeżeli mimo interwencji zainteresowanej jednostki Organizacji Narodów Zjednoczonych ONZ otrzyma wiarygodne informacje zawierające istotne przesłanki, aby podejrzewać, że jednostka odbiorcy nadal angażuje się w poważne naruszenia międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego, wówczas jednostka Organizacji Narodów Zjednoczonych musi zawiesić lub wycofać wsparcie dla odbiorcy.

E. Wyzwania operacyjne

28. W kontekście misji pokojowych wstrzymanie lub wycofanie wsparcia w świetle nieprzestrzegania przez siły bezpieczeństwa odbiorcy podstawowych zasad niniejszej polityki może znacząco zmniejszyć zdolność misji do wypełniania ogólnego mandatu i realizacji celów określonych przez Radę Bezpieczeństwa. Zawieszenie lub wycofanie logistycznego, materialnego lub technicznego wsparcia może jednak stać się konieczne, w przypadku gdy dalsze wsparcie wiązałoby ONZ z poważnymi naruszeniami międzynarodowego prawa: humanitarnego, dotyczącego praw człowieka lub uchodźczego. Sekretarz Generalny powinien na bieżąco informować Radę o środkach podejmowanych przez operację pokojową w ramach niniejszej polityki i w przypadku gdy stwierdzi się, że stosowanie niniejszej polityki miałoby krytyczny wpływ na zdolność operacji do wykonywania jej mandatu, powinien odpowiednio szybko przedstawić Radzie swoją opinię i poprosić o jej opinię w sprawie dalszych działań. Podobnie w przypadku gdyby wstrzymanie lub wycofanie wsparcia przez agencję, fundusz lub program ONZ miało wpływ na zdolność tej jednostki do wypełniania jej mandatu, szef danej agencji, danego funduszu lub danego programu przedstawi odpowiednio szybko swoją opinię organowi zarządzającemu tej agencji, tego funduszu lub tego programu i poprosi o jego opinię w sprawie dalszych działań.

F. Odpowiedzialność

29. W następstwie zatwierdzenia niniejszych ram polityki przez Sekretarza Generalnego kierownicy wyższego szczebla w siedzibie głównej (podsekretarze generalni, zarządca Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP), dyrektorzy wykonawczy funduszy i programów) są odpowiedzialni za zapewnienie, aby wsparcie na rzecz nieoenzetowskich sił bezpieczeństwa i instytucji oraz wdrażanie tej polityki podlegały regularnemu przeglądowi w ich obszarach kompetencji. Są oni również odpowiedzialni za zapewnienie, aby znaczące zmiany w zakresie wdrażania niniejszej polityki, w tym działania łągodzące podejmowane w jej ramach, były odpowiednio szybko przedstawiane Sekretarzowi Generalnemu i odpowiednim organom prawodawczym.

30. W stosownych przypadkach zintegrowane grupy zadaniowe ds. misji i zintegrowane grupy zadaniowe powinny ujmować w swoich porządkach obrad stały punkt dotyczący przeglądu i oceny wsparcia udzielanego nieożenietowskim siłom bezpieczeństwa.
 31. W przeciągu roku należy przygotować kolejny dokument dla Komitetu ds. Polityki, w świetle zebranych doświadczeń, aby między innymi określić, czy wymagane są dalsze środki lub mechanizmy wdrażania.
-

ZAŁĄCZNIK 4

Punkty kontaktowe ONZ i UE

UE

— EUMS D.2, LOG DIR/RES

Sztab Wojskowy Unii Europejskiej, Logistyka

Wsparcie Zasobów

EUMS-LOGISTICS-DIRECTORATE@eeas.europa.eu

— CPCC

Komórka Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych

cpcc.secretariat@eeas.europa.eu

ONZ

— DOS/DSA/SPS

Departament Wsparcia Operacyjnego

Wydział ds. Zadań Specjalnych, Dział ds. Partnerstw na rzecz Wsparcia

dos-sps@un.org

— DOS/OSCM/OASG

Departament Wsparcia Operacyjnego

Biuro Asystenta Sekretarza Generalnego ds. Zarządzania Łłańcuchem Dostaw

oscm-oasg@un.org
